

Osaka Prefecture University-Sakura Science Plan 2018

โดย นายสิวรักษ์ อ่อนศรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ ชั้นปีที่ 2

Day One

- สำหรับวันแรกๆที่ไปนั้น ผมขอยอมรับว่าตื่นเต้นมากๆ เพราะก็ไม่ได้ขึ้นมาก็ 5-6 ปีได้แล้ว ลืมขั้นตอนระเบียบการขึ้นเอกสารไปหมด แต่พอเอาเข้าจริงๆ ค่อนข้างสะดวกกว่าเดิมมากๆเลยครับ ต้องขอบคุณที่สมัยนี้เราเช็คอิน กรอกข้อมูลขึ้นเครื่องได้ ไม่จำเป็นต้องเสียเวลามาทำหน้าเคาท์เตอร์นานๆเลยครับ ผ่านการขั้นตอนตรวจผ่านไปได้ก็สบายเลย แม้ว่าจะเป็นไฟล์ตบินที่ค่อนข้างยาว แต่พอมาถึง ได้รับการต้อนรับมา หายเหนื่อยเป็นปลิดทิ้งเลยทีเดียว เพิ่มเติมคือได้ลองชิมอาหารญี่ปุ่นถึงที่เป็นครั้งแรก ทำให้ผมปลื้มเป็นพิเศษมากๆเลยครับ ถึงโรงแรมด้วยหนังสือที่กำลังดูๆทำให้กลับสบายกันเลยทีเดียว

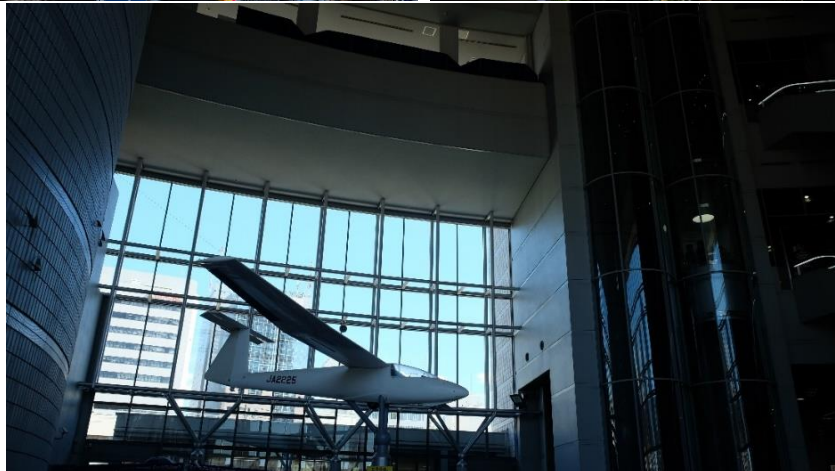
Day Two

- ในวันที่ 2 ก็เป็นวันที่ผมได้เข้าชมทางมหาวิทยาลัย **Osaka Prefecture University** ซึ่งค่อนข้างอิงในหลายๆอย่างของมหาลัย ไม่ว่าจะเป็นทั้งขนาดและการจัดเรียงตึกหรือภายในตึกด้วย แม้อากาศจะร้อนก็จริง แต่ด้วยบรรยากาศรอบสถาบัน มีความร่มรื่น ทำให้ผมไม่รู้สึกเหนื่อยกับการเดินเท่าไรนัก เผลอๆเดินเพลินกว่าที่คิดด้วยซ้ำไปเสียอีก โดยวันนี้ เป็นวันที่เราได้เข้าชมโรงงานปลูกผัก ในโรงเพาะปลูก โดยใช้หุ่นยนต์เป็นหลักในมหาลัย ซึ่งมีรายละเอียดทางเทคนิคและทางทฤษฎีที่น่าสนใจหลายอย่างมากครับ สิ่งที่สำคัญที่สุดเลยก็คือ เราเห็นได้ถึงความสำเร็จในทุกรายละเอียดของเขาได้ดีเลยว่า ทำต้องมีสิ่งนี้ ทำอย่างนี้บ้าง ทำก่อนหรือหลัง ผลลัพธ์ ข้อผิดพลาดที่เจอมีอะไรบ้าง โดยสิ่งที่ผมชอบที่สุดเลยก็คือ การใส่เมล็ดลงถาดปลูก โดยเขาสร้างเป็นตัวกลิ้งให้เราใส่เมล็ดและเขย่าหรือขยับไปเรื่อยๆเพื่อให้เมล็ดลงหลุมที่ขุดเจาะเอาไว้ ซึ่งทำให้ประหยัดเวลาในการปลูกและตรวจสอบได้แน่ชัดด้วยครับ

Day Three

- วันที่ 3 ของทริปนั้น เป็นวันที่เราได้ศึกษาวิธีการคิดแก้ไขปัญหาคือ **KJ Method** ซึ่งเป็นกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลในทีมออกมาให้ได้ผลลัพธ์ที่ชัดเจน เห็นถึงภาพรวมได้ โดยเป็นเทคนิคที่ตอนแรกฟังดูยาก แต่พอเอาจริงๆแล้ว ไม่ได้ยากเลย เป็นการคิดสนุกๆให้เราได้กระตุ้นตัวเองขึ้นมา โดยหลังจากเสร็จกิจกรรมตรงนี้ ผมก็ได้ไปเดินที่นัมบะ ที่เป็นแหล่งการค้าในตัวโอซาก้า ซึ่งขอบอกเลยว่า อากาศที่ญี่ปุ่น ร้อนไม่ต่างจากไทยเลย เผลอร้อนกว่าด้วยซ้ำไป ทำให้ผมไม่แปลกใจเลย ทำไมญี่ปุ่นถึงมีตู้กดน้ำแทบจะทุกฝั้วที่เราเดินไปเลย อ้อ และวันนี้ก็ได้ไปชมพิพิธภัณฑ์ในโอซาก้าด้วย เป็นที่ที่รวบรวมอะไรน่าสนใจไว้หลายอย่างมากๆ น่าเสียดายมากๆ ที่เวลาเดินน้อยไป และภาษาที่เขาบรรยายหรือใส่ไว้ในพิพิธภัณฑ์จะเป็นญี่ปุ่นเสียมากกว่าจะครับ แต่โดยรวมแล้ว ผมค่อนข้างชอบใจมากในการจัดการส่วนนี้ครับ :D

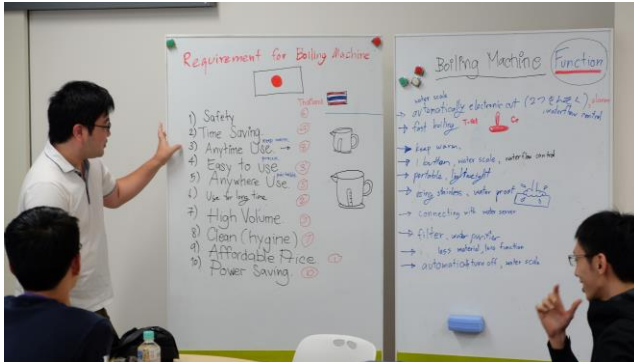
Day Four

- ในส่วนของวันที่ 4 นั้น ผมได้ไปที่เกียวโต เยี่ยมชมโบราณสถานและวัดชื่อดังของทางเกียวโต โดยผมต้องขอชื่นชมว่า ในญี่ปุ่น เขามีการสร้างสิ่งต่างๆ ให้มีความหลากหลาย หนทางหรือใช้งานได้ยืนถาวรหลายเลย และที่สำคัญที่สุดคือ รูปทรงที่เป็นเอกลักษณ์ชัดเจน มีความประยุกต์ให้เข้ากับปัจจุบันได้ มีประมาณสองสิ่งที่ไม่ชอบในวันนี้คือ อากาศที่ร้อนแบบสุดๆ ร้อนจนตัวละลายเลย และสอง คือเวลาที่มันน้อยเกินไป (อีกแล้ว) เพราะส่วนตัว ผมอยากจะสำรวจเดินให้ทั่วทั้งวัด แต่นั่นหมายความว่า ผมต้องเดินขึ้นเขา ลงเขา เป็นเวลาราวๆ เป็นชม. สองชม. ได้ ซึ่งเวลาเดินมันน้อย ทำให้ไม่ได้ไปถึงจุดสุดยอดของทางวัดนะครับ หม่ม

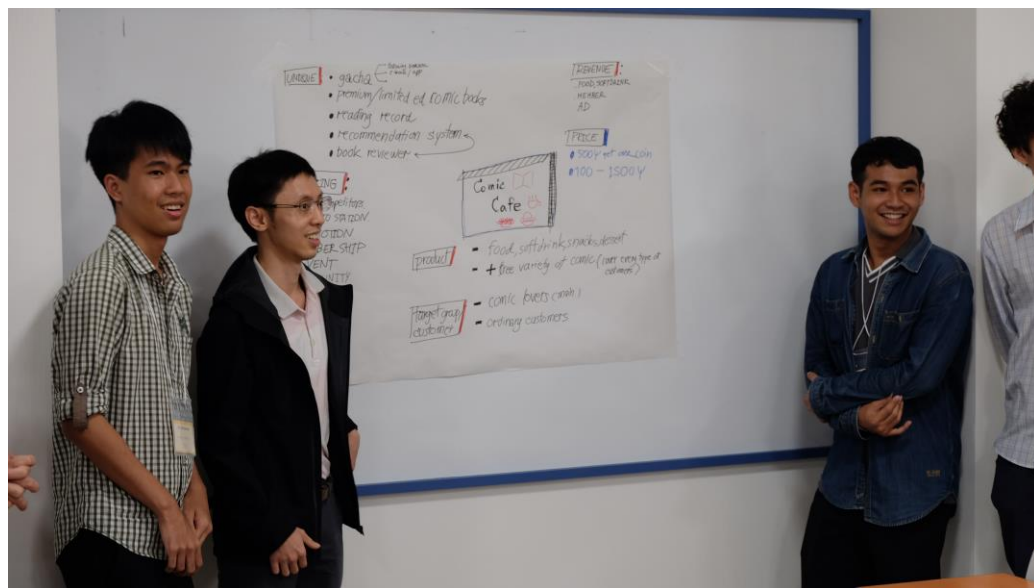
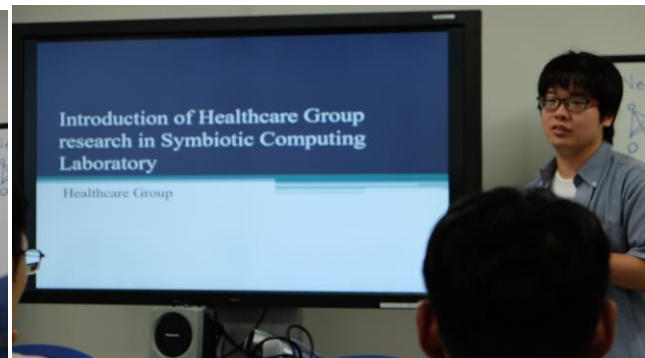
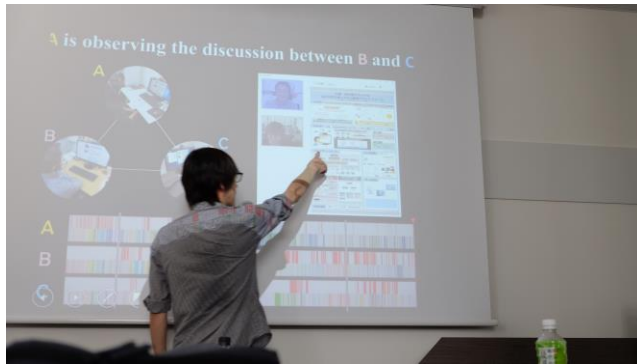
Day Five

- วันที่ 5 เราก็กลับมาทำกิจกรรมกันที่มหาลัย OPU ต่อ โดยกิจกรรมวันนี้ เป็นการสร้างสรรค์ นวัตกรรม สิ่งที่ใช้ในชีวิตประจำวันมาปรับใช้ ให้มีฟังก์ชันใหม่ๆ เพื่อตอบโจทย์ผู้ใช้งานมากขึ้น โดยเป็นกิจกรรมที่ฟังดูน่าเบื่อ ก็จริง มีรายละเอียด ขั้นตอนยิบย่อย แต่โดยรวมแล้ว เป็นการฝึกให้เราหาจุดบอด จุดแข็งที่เราเอามาใช้ในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่นั้นเองครับ

Day Six

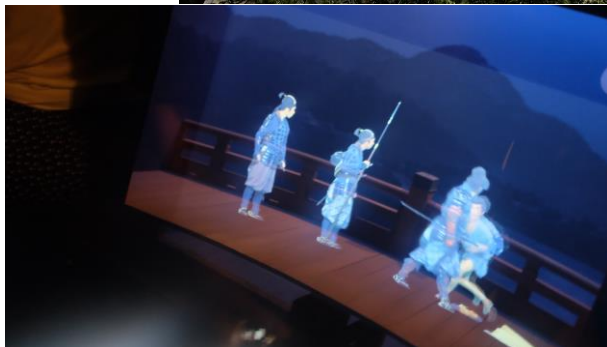
- ในวันที่ 6 ผมได้เข้าชมแล็บและรับฟังสิ่งที่กลุ่มนักวิจัยได้ทำการศึกษา และรับฟังเรื่องทีน.ป.โท ได้ทำวิจัยหรือทำโปรเจกต์ขึ้นมา เป็นวันหนึ่งที่ผมได้เห็นงานที่เขาทำ ไม่ได้เป็นอะไรที่ไกลเกินตัวเราเลย งานที่เขาศึกษาทำ ก็จะเป็นงานอาทิเช่น การบันทึกข้อมูลการพูด เขียน ฟังหรือเรื่องการใช้ภาษา เป็นอะไรที่พื้นฐานมากๆ แต่เป็นงานที่ค่อนข้างใช้ความละเอียดอ่อนพอสมควรเลย เพราะมีจุดต่างๆที่เราอาจจะมองข้ามไป แต่เป็นจุดสำคัญที่สามารถทำให้เขาเข้าใจมันได้อย่างถ่องแท้มากขึ้นเลย และเป็นวันที่เราได้ทำกิจกรรมในการจำลอง หาดูแข็ง จุดอ่อน จุดขายของ **Startup** ที่เรายกมาทำขึ้นมา โดยเป็นการให้เราได้นึกคิดไว้ว่า ถ้าเราเป็นผู้ประกอบการ จะทำอะไรกับข้อมูลได้บ้าง

Day Seven

- วันที่ 7 นั้น ผมได้ไปที่ปราสาทโอซาก้า ศึกษาประวัติศาสตร์ของเมือง เป็นสิ่งที่น่าสนใจมากกว่า การสอนประวัติศาสตร์ของที่นี่ ไม่ได้มีแค่ตัวอักษร ภาพ หรือวัตถุโบราณให้ดูอย่างเดียว เรามีเป็นประมาณว่า เหมือนกับภาพที่ยังออกมาคล้ายๆกับโฮโลแกรม สร้างสถานการณ์จำลองในการเล่าเรื่อง ทำให้การศึกษาศาสตร์นั้น มีความอินและเราชอบมากขึ้น แต่สิ่งที่สังเกตได้หลักๆเลยก็คือ แดดก็ยังร้อนจ้าไม่ต่างจากวันก่อนเลย เพิ่มเติมคือ เดินยาวไม่ต่างจากตอนรด.เลย 55555ปลด.แพนเค้กร้านแถมอร่อยมาก

ครับ กินคนเดียวนี้ จุกเลย อย่างอร่อย แพทละลายในปากเลยนะ !

Day Eight

- วันนี้จัดว่าเป็นอีกวันที่ผมเห็นได้ถึงศักยภาพของเทคโนโลยีญี่ปุ่นว่าไปได้ถึงขั้นไหนแล้ว อย่างถึงเห็นเลยก็คือ เทคโนโลยีปัจจุบัน มีความก้าวหน้าไปไกลถึงขนาดที่เราสามารถจำลองชุดที่เราใส่ก็ได้ การใช้ VR จำลองสถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวัน โดยเป็นผลงานของนักศึกษาด้วย และการที่เราใช้เพียงโทรศัพท์ ก็สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆมากมายใน Learning Center ครับ เป็นสิ่งหนึ่งที่ผมยังรู้สึกได้ว่า นี่มันเป็นเพียงยอดของภูเขาน้ำแข็ง ผมเชื่อมั่นว่ามีอะไรที่เจ๋งและว้าวกว่าเดิมแน่นอน เพราะแค่สิ่งที่เห็นตอนนี้ ก็เป็นสิ่งที่ผมค่อนข้างอึ้งแล้ว เชื่อได้เลยว่า ในอีกไม่กี่ปี สิ่งพวกนี้จะเป็นเรื่องปกติ และเราจะเจออะไรที่พีคกว่านี้แน่นอนครับ

Day Nine

- งานเลี้ยงย่อมมีวันจากลา และวันสุดท้ายที่จะเป็นการปิดโครงการนั้น ก็เป็นวันที่ได้มีการกินเลี้ยงกัน และได้พูดคุยกันก่อนจากลากันไป เป็นวันที่ผมรู้สึกว้าว ผมว่าน่าจะใช้วันนี้ไม่คุ้มเลย เพราะเป็นวันที่ไม่มีวันพอเลยจริงๆ เพราะการพูดคุย คือสิ่งที่ทำให้เราสามารถเข้าใจกันได้ดีเลย เราเห็นทัศนคติ เห็นมุมมอง เห็นบุคลิกของใครต่อใครได้ชัดเจน เป็นวันที่น่าเสียดายมากๆ เพราะมันเป็นวันสุดท้ายที่ได้เจอกันในระหว่างอยู่โครงการนี้ครับ ถึงผมจะใช้เวลานี้ได้ไม่คุ้มเท่าที่ควร แต่ผมก็ไม่เสียดายนะ เพราะสิ่งเล็กๆที่เราได้ทำมันก็เพียงพอสำหรับการเริ่มต้นสิ่งที่ยิ่งใหญ่เสมอครับ

Day Ten

- วันสุดท้ายของทริป เป็นวันที่ผมเสียใจที่สุด เพราะเป็นวันที่ต้องกลับไปเรียน ไปใช้ชีวิตปกติอีกครั้ง เป็นเรื่องน่าเสียดาย ที่ได้มาแค่ 10 วัน แต่เป็นเรื่องที่เทียบแล้ว มันเป็นเรื่องที่แสนจะโชคดีมากๆ ประสบการณ์ครั้งแรก ก้าวแรกๆ เป็นก้าวที่ยิ่งใหญ่เสมอ เพราะก้าวที่จะพาเราไปสู่จุดที่พีคที่สุดของเรา ทุกการเดินทาง ต้องเริ่มจากก้าวเล็กๆ เสมอ มีล้ม มีพลาด เป็นปกติ เพราะการเดินทางจะสอนให้เราเข้าใจชีวิตมากขึ้น และสิ่งหนึ่งจากการเดินทางครั้งนี้สอนผมก็คือ จะเนิ่นนานหรือชั่ววูบ ดีหรือแย่ สิ่งที่เราได้พบเจอนั้น จะตราตรึงอยู่ในความทรงจำเราเสมอ กล้าที่จะออกไปเจออะไรแปลกใหม่ เพราะสิ่งแปลกใหม่ สภาพแปลกใหม่นี้แหละ จะทำให้เราเข้าใจหลายๆ อย่าง ไม่ใช่แค่ผู้คน แนวคิด สังคม หรือสิ่งใดๆ เลย แต่มันทำให้เราเข้าใจในตัวเราว่า เราเห็นหรือมองสิ่งต่างๆ ในมุมไหนกันบ้าง และเห็นได้อีกว่าเรายังต้องเห็นอะไรอีกเยอะ เพื่อที่จะได้เข้าใจมันอย่างถ่องแท้

สวัสดิ์ศิริรับ

ศิวารักษ์ อ่อนศรี